

Sư Giác Nguyên giảng pháp

trong chuyến đi thăm thánh tích Ấn Độ

tháng Hai năm 2025

PHÁP THOẠI SỐ 18

Pháp thoại (18)

Kalama tri ân đh Nguyễn Thị Ngọc Ánh ghi chép.

[04/03/2025 - 08:44 - anhlibrary]

Kusinara này, tại chỗ Đức Phật đã viên tịch, chúng ta phải nhắc đến một cái chữ Pali vô cùng hay, vô cùng hay đó là chữ *kāla-kāriya*.

Ở trong Pali nó có một cái idioms rất là hay:

kāla: là thời gian

karoti: là làm

kālaṃkaroti: dịch xác là làm, là tạo thời gian. Cái chữ đó có nghĩa là từ trần, to die.

kālaṃkaroti: trong tiếng Pali có nghĩa là to die, chết, là chết. Thì chính cái chết nó mới cho mình biết...cái hoa nó héo có phải là cái chết không? cái hoa nó héo là một cái chết, nên tàn là một cái chết, con người nằm xuống là một cái chết. Chính cái chết nó cho mình biết thời gian là cái gì. Chứ nếu vạn vật không có thì làm gì có thời gian, có đúng không ta? vạn vật không có thì khái niệm thời gian vốn không có. Vạn vật không có trời đất thì làm gì có 4 hướng, có hiểu không? khi buổi sáng ta thức dậy, mặt trời phía trước mặt là hướng đông, sau lưng ta là Tây, bên phải là Nam, bên trái là Bắc, đúng không? phải có cái gì đó thì mới có Đông, Tây, Nam, Bắc. Phải có cái gì đó mới có thời gian, vậy tất cả là ảo có đúng không? có đúng vậy không ta? tất cả là ảo, và chưa hết, cái thời gian mà ngồi cạnh A 15 phút, nó khác thời gian ngồi cạnh B 15 phút có đúng không? vậy thời gian nó là ảo đúng không? rồi cái đẹp xấu nó cũng là ảo, có cái phụ nữ rất là thích, nhưng mà nam không có thích đúng không? Các vị có biết các vị cho tôi một bộ soirée, bộ soirée của cô dâu tôi không có lấy có biết không? làm cái gì? nguyên một cái hộp mascara đưa tôi, tôi làm cái gì? nguyên cái hộp cosmetic tôi lấy tôi làm cái gì? vì tôi có râu, tôi đâu có xài cái đó được, nghe hiểu không? như vậy cái đẹp, xấu ở đây nó hoàn toàn là ước lệ, là mặc định, nó không có thật. Thời gian là mặc định không có thật, không gian là mặc định không có thật. Vì chính Đức Phật thấy chỗ này, cho nên là Ngài đã tu bao nhiêu kiếp để Ngài dạy mình mấy chuyện thôi, tất cả là không có thật chỉ vì để xác định tất cả là không có thật, các con lầm rồi. Chỉ có bao nhiêu đó thôi, chỉ xác định tất cả là giả, các con lầm rồi chỉ để nói được cái câu đó Ngài mất 20 A tăng kỳ và Ngài trụ thế có 45 năm và cuối cùng Ngài về Ngài nằm ở đây. Và hôm nay chúng ta vẫn tiếp tục tin rằng mọi thứ là có thật. Cho nên tôi nhớ ở trong một cái lớp học A Tỳ Đàm, ông thầy ông giảng cho đã xong xuôi, cái ông mới nói một rồi, bài tập cho ngày mai, viết: hãy chứng minh cái bàn này không có thật, xong rồi học trò đi về tra tự điển, tra Kinh Trung Bộ, Trường Bộ, chú giải tùm lum hết để xác định giải thích thế nào, tại sao cái bàn nó không có thật. Thì bữa sau ông thầy vô gặp một chồng 80 cái bài làm, ông lật ra. Cuối cùng, cái mà ông chọn 11 điểm trên 10 là có hàng chữ thôi là: Thưa Thầy cái bàn nào? có hiểu không ta? yeah, tức là Trung Bộ Kinh, Trường Bộ Kinh, rồi xác định mọi thứ chỉ là đất, nước, lửa, gió, rồi tất cả chỉ là Chế định, Tục đế, Biến Kế sở chấp, Thế trí biện thông, bla..bla

Trong đó có một tờ giấy để thưa Thầy cái bàn nào? bởi vì muốn chứng minh nó không có thật thì phải chỉ nó chứ, thưa Thầy cái bàn nào? cái đó quý vị rất cần phải nghe và ngay tại Kusinara này là chỗ ra đi của một con người mà đã dạy chúng ta những điều tôi vừa nói thì thử hỏi có đáng lạ con người đó hay không? làm sao mẹ đẻ tôi ra tôi biết mấy điều đó, của Ngài đó, một mảnh vụn của Ngài. Một mảnh vụn từ ngọn núi Đại Giác đó. Lúc vô lạ mà khiếp mà, một mảnh vụn của Ngài thôi mà đã cho mình bao nhiêu cái năng lượng, biết bao nhiêu là cái nhận thức trong đời sống từ cái con người đó, một mảnh vụn nhỏ xíu.

Ở tại Simsapa, một lần đó Đức Phật dạy, Simsapa là một loại cây lá nhỏ như là điệp, lá me vậy. Ngài hốt một nắm lên: này các Tỳ Kheo cái nắm lá trong tay này và nắm lá ngoài rừng cái nào nhiều? Chư Tăng nói đương nhiên là nắm lá trong tay Thế Tôn quá ít. Đức Phật dạy rằng: Điều mà ta giảng cho các người đó chỉ là một nắm lá thôi. Điều ta biết mà ta không nói như rừng vậy. Chỉ vì những điều đó không dẫn đến giải thoát, mà chỉ có cái nắm này không mà bên Miến Điện có 17 ông hốt được một nắm, các vị biết không? mà chết hết mấy ông rồi, chết hết bao nhiêu rồi? 17 là con số xưa, tịch cũng nhiều phải không? tịch cũng nhiều lắm.

Cho nên chỉ có một nắm này không mà này giờ tôi đưa các vị mới có cái cuống thôi, chứ không được cái lá nữa, này giờ mới có cái cuống không đó, khiếp lắm, OK. Mình đi về.